

KIRLIAN-EFFEKTEN

DET BEGYNTE I 1970-ÅRENE..
DET BLE PÅSTÅTT AT AURAEN
HOS MENNESKELIGE OBJEKTER
SOM TÆR, FINGRE ETC., GIR
INFORMASJON OM INDIVIDETS
FYSIOLOGISKE, PSYKOLOGISKE
OG FYSISKE TILSTAND. NÅR
DET GJALDT PLANTER OG DYR
BLE DET HEVDET AT AURAEN
BAR INFORMASJON OM "LIVS-
KREFTER", "LIVSENERGI" -
ELLER "BIOPLASMA" HOS OB-
JEKTET.

LITTERATUREN OM KIRLIAN-
FOTOGRAFI RAPPORTERER EN
REKKE STUDIER GJORT AV
FORSKJELLIGE PERSONER OG
GRUPPER. VANLIGVIS I EN
ATMOSFÆRE AV MYSTIKK.

NÅ ER PÅSTANDENE VITEN-
SKAPELIG UNDERSØKT

- * LEDER
- * ANTROPOSOFI
- * UFO-KLASSIKER
- * KIRLIAN-EFFEKTEN
- * ULØST MYSTERIUM ?
- * MENNESKESINNETS GÅTER

- * ADAMSKI FØRT BAK LYSET
- * "BLØDENDE STATUE"
- * UFO I AL
- * THE ROYAL SOCIETY SNAKKER UT
- * NATURE SLAR TIL MOT PARAVITENSKAP
- * NY FORENING I SVERIGE

ISSN 0800-0360

Paul Kurtz, Chairman
(professor of philosophy, SUNY at Buffalo)
Randolph Frazier
(science writer, Editor, *The Skeptical Inquirer*)
Lee Hibel, Special Projects Director
(professor of philosophy, Medaille College)

FELLOWS

James E. Alcock
(professor of psychology, York Univ.)
Eduardo Amaldi
(professor of physics, University of Rome)
Isaac Asimov
(science writer)
Irving Biederman
(professor of psychology, SUNY at Buffalo)
Bruno Bianchini
(professor of philosophy, Yale)
Mario Bunge
(professor of philosophy, McGill Univ.)
Boris Chambers
(American Humanist Association)
John R. Cole
(anthropologist)
F. H. C. Crick
(Bell Institute for Biological Studies)
L. Spence de Camp
(science writer, engineer)
Bernard Dixon
(science writer)
Paul Edwards
(Editor, *Encyclopedia of Philosophy*)
Anthony Flew
(professor of philosophy, Reading U., England)
Andrew Frazer
(astronomer, Astron. Soc. of the Pacific)
Yves Gingras
(Exec. Secy., Union Rationaliste)
Marion Gardner
(author, critic)
Murray Gell-Mann
(professor of physics, Caltech)
Henry Gordon
(magician, broadcaster)
Stephen Jay Gould
(Museum of Comparative Zoology, Harvard)
C. E. M. Hansel
(psychologist, Univ. of Wales)
Sidney Hook
(professor emeritus, philosophy, NYU)
Ray Hyman
(professor of psychology, Univ. of Oregon)
Loren Jaroff
(Science Editor, *Time*)
Lawrence Jerome
(science writer, engineer)
Philip J. Klass
(science writer, engineer)
Marvin Kohl
(professor of philosophy, SUNY at Fredonia)
Edwin C. Krupp
(astronomer, director, Griffith Observatory)
Lawrence Kusche
(science writer)
Paul MacCreedy
(scientist/engineer, AeroVironment, Inc.)
Paul Marks
(professor of psychology, Univ. of Oregon)
David Morrison
(professor of astronomy, Univ. of Hawaii)
Jonathan Marks
(biologist, Cornell Univ.)
Thomas Ober
(science writer)
W. V. Quine
(professor of philosophy, Harvard Univ.)
James Randi
(magician, author)
Carl Sagan
(professor of astronomy, Cornell)
Irvy Schatzman
(President, French Physics Association)
Thomas A. Sebok
(anthropologist and linguist, Indiana Univ.)
Robert Shaffer
(science writer)
J. F. Skinner
(professor of psychology, Harvard Univ.)
Robert Steiner
(magician, author, CPA)
Stephen Toulmin
(philosopher, Univ. of Chicago)
Jens Zelen
(statistician, Harvard)
Ira Zimmerman
(professor of philosophy, SUNY at Buffalo)

TAFF
Jane Doyle, Managing Editor
Mary Ross Hays, Business Manager
Mona Szatmari and Barry Kerr
Public Relations

NORSK INSTITUTT FOR VITENSKAPELIG FORSKNING OG OPPLYSNING (NIVFO)

NORWEGIAN INSTITUTE OF SCIENTIFIC RESEARCH AND ENLIGHTENMENT
A NORWEGIAN SECTION OF THE CSICOP

INNHold

LEDER	3
ANTROPOSOFI, åndsvitenskap eller diktning 5	
UFO-KLASSIKER, Tully, Australia 1966 ...	13
KIRLIAN-EFFEKTEN	17
ULØST MYSTERIUM ?	26
MENNESKESINNETS GÅTER	27
ADAMSKI FØRT BAK LYSET	28
"BLØDENDE STATUE"	28
UFO I ÅL	29
THE ROYAL SOCIETY SNAKKER UT	31
NATURE SLÅR TIL MOT PARAVITENSKAP	31
NY FORENING I SVERIGE	31

ABONNEMENT: KR. 95,- BESTILLES HOS:

N I V F O
Boks 2119
7001 TRONDHEIM

POSTGIRO: 346 95 74

ANSVARLIGE REDAKTØRER:

K. Stenødegård
Jan S. Krogh

TRYKK: NIVFO TRYKK, Trondheim/Arendal

NIVFO

LEDER

Fra tid til annen hører eller leser vi uttalelser som klart viser at mange misforstår eller ikke får helt tak i de grunnleggende poengene når det gjelder begrepene vitenskap kontra pseudovitenskap. Man tror gjerne, enkelt uttrykt, at de pseudovitenskapelige områdene er representert av åpne, fordomsfrie holdninger - "der er mer mellom himmel og jord" - mens vitenskapen er trangsynt, reaksjonær og forstokket; at den tviholder på et fastlåst verdensbilde som for enhver pris må forsvares mot radikale tanker.

Derfor er det viktig å forsøke å belyse det faktum at i virkeligheten er forholdet det stikk motsatte.

Pseudovitenskapelig tro har en meget sterk tiltrekning på mange, fordi den varmer og behager når den daglige usikkerheten ved livet gjør seg gjeldende. En vet aldri hva neste dag vil bringe. Kan du da klandre noen for å overbevise seg selv om at en kan forutse og verne seg mot denne usikkerheten ved å se fremtiden klart gjennom planetenes posisjoner, i kort som legges ut, i mønstre i kaffegrut, eller drømmer?

Undersøk hver bit av pseudovitenskap og du vil finne et dekkende teppe, en tommel å sutte på, et skjørt å holde i. Hva har rasjonalistene å tilby i stedet? Usikkerhet - utrygghet!

Men for de som lever i en rasjonell verden finnes det til gjengjeld en viss styrke i forståelse; glede og behag i bestrebelsene på å forstå der hvor forståelse ennå ikke eksisterer; en skjønnhet i selv det mest hårdnakkede ukjente når dette i det minste er oppdaget som en ærverdig fiende av tenkemekanismen, den evnen hjernen har til å avstedkomme skarpsindige observasjoner og subtile analyser.

Rasjonalistene synes å være lenket til usikkerhet. De vet at konklusjonene de kommer til, basert som disse må være på rasjonelle beviser, aldri kan bli mer enn tentative. Fremkomsten av nye beviser eller oppdagelsen av skjulte feil i de gamle bevisene, kunne plutselig

kullkaste en lenge opprettholdt konklusjon. Da må denne forkastes uansett hvor tiltrukket man måtte være av den.

Det er fordi vi kun har en sikkerhet, og den hviler ikke på noen konklusjon uansett hvor fundamental denne måtte fortone seg, men på den prosess hvormed slike konklusjoner er nådd og, når det er nødvendig, forandret. Det er vitenskapens prosess som er sikker, det rasjonelle syn som er trygt.

De troende derimot klynger seg til konklusjonene av alle krefter. De har ingen beviser som er verd å nevne til å støtte disse konklusjonene, og intet rasjonelt system til å forme eller forandre dem. Det nærmeste de kan komme en prosess for å nå konklusjoner er aksepteringen av påstander som de anser for å være autoritative. Derfor, når de har kommet til en tro, spesielt en som gir trygghetsfølelse, så har de ingen annen mulighet enn å tviholde på den - komme hva komme vil.

Når vi forandrer en konklusjon så er det fordi vi har bygget opp en bedre i dens sted, og vi gjør det med glede - eller muligens med resignasjon dersom vi er emosjonelt tiltrukket av det tidligere syn.

Når de troende er konfrontert med utsikten til å måtte gi avkall på en tro så innser de at de ingen muligheter har til å forme en etterfølger og derfor er det ikke annet enn et vacuum å erstatte den med. Konsekvensen er at det blir umulig for dem å oppgi denne troen. Hvis du forsøker å peke på at deres tro strider mot logikk og fornuft, nekter de å høre på og vil gjerne kreve at du tier stille. Isaac Asimov sier: "Det er ganske vanlig at jeg får spørsmål som dette: - Dr. Asimov, du er vitenskapsmann. Si meg hva du mener om sjelevandring? Eller om et liv etter dette, eller om UFO, eller astrologi - hva som helst du måtte ønske. Det de ønsker er at jeg skal kunne fortelle dem at vitenskapen er kommet frem til rasjonelle grunner for å tro på dette og nå vet, kanskje alltid har visst, at det ligger endel sannhet i det."

Fristelsen er stor til å si at som vitenskapsmann er jeg av den oppfatning at det de spør om er en bråte med rendyrket nonsense - men dette ville være å forsyne dem med en annen type autoritative utsagn, og da en de ikke under noen omstendigheter ville akseptere. De ville bare bli fiendtlige.

I stedet pleier jeg alltid å si: - Jeg er redd jeg ikke vet om et eneste fnugg av vitenskapelig bevis som støtter oppfatningen av sjelevandring eller hva det nå måtte være for slags tvilsomheter de forsøker å bringe til torvs.

Dette gjør dem ikke lykkelige, men med mindre de kan forsyne meg med et stykke troverdig vitenskapelig bevis, noe de aldri kan, så er det ikke mer å gjøre. Og hvem vet, kanskje kunne min bemerkning så en liten kime av tvil i deres sinn, og det finnes ikke noe så farlig, for dogmatisk tro som en liten bit med ærlig tvil.

Muligens er det derfor at jo mer "sikker" en troende er desto sintere later han til å bli for enhver antydning til motsatte synsmåter. De mest delirisk sikre troende er naturligvis kreasjonistene, som mener å ha sin informasjon direkte fra Gud gjennom Bibelen om at kreasjonismen er korrekt. Kan man få en mer autoritativ uttalelse enn den mon tro ?

Jeg mottar rasende brev fra kreasjonister, brev som er fylt av de mest vanærende adjektiver og grove beskyldninger. Fristelsen er stor til å svare noe slikt som dette:

- Naturligvis min venn, du vet at du har rett og at jeg tar feil, fordi Gud har fortalt deg det. Selvfølgelig vet du også at du kommer til himmelen og at jeg havner i helvete, fordi Gud har fortalt deg dét også. Siden jeg skal til helvete, hvor jeg vil bli utsatt for ubeskrivelige lidelser i all evighet, er det ikke da litt tåpelig av deg å kalle meg stygge ting ? Hvor mye kan ditt raseri legge til den evige straff som venter meg ? Eller kan det være slik at du føler deg aldri så lite usikker og lur på om Gud kanskje kan lyve for deg og at du ville føle deg bedre ved å bidra med litt mishandling selv (i fall han skulle lyve) ved å

grille meg på spidd, slik du kunne ha gjort det i de gode gamle dager da kreasjonistene kontrollerte samfunnet ?

Men jeg sender aldri et slikt brev. Jeg trekker på smilebåndet og river i stykker det jeg fikk.

Men så da, er der ikke noe å slåss mot ? Trekker vi ganske enkelt på skuldrene og sier at fantastene alltid vil være rundt oss og at vi like gjerne kan ignorere dem, og så avvikle vårt arbeide ?

Nei, selvsagt ikke. Det vil alltid komme en ny generasjon. Hvert eneste barn, hver eneste ny hjerne er en mulig ny åker hvor rasjonalitet kan gis vekst-vilkår og vokse. Derfor må vi presentere synet på fornuft, ikke ut fra et håp om å kunne rehabilitere den ørken av ruinerte sinn som har rustet fast, det er umulig - men å undervise og oppøve nye og fertile sinn.

Dessuten, vi må bekjempe ethvert forsøk fra fantastenes og irrasjonalistene på å få statsmakten over på sin side. Vi kan ikke tilintetgjøres ved hjelp av fornuftsgrunner, og fantastene vet ikke hvordan de skal bruke det våpenet uansett; men vi kunne bli bekjempet (midlertidig) med tomteskruer og pinebenk eller hva de moderne ekvivalenter måtte være.

Det må vi bekjempe til døden.

The Skeptical Inquirer, Vol. 10, 3/86.

Vi håper at dette innslaget på en utmerket måte er egnet til å belyse spørsmålet om hvem som er fastlåst i synsmåter og holdninger, og hvem som er åpen for nye.

Når dette forhold såvidt ofte blir snudd på hodet, så skyldes det nok også for manges vedkommende manglende kunnskap om vitenskap kontra pseudovitenskap. At en slik mangel gjør seg gjeldende er ikke noe å forundres over. En kan bare se på den kulørte pressen, den vet å imøtekomme de behov som skal sikre opplagstallene, og de vegrer seg heller ikke for å drive regulær sensur av stoffet. Forretning er forretning ! Folk må få lese det de vil, det er en menneskerett å fordummes....

ANTROPOSOFI-

åndsvitenskap
eller diktning?

[illegible]

DEN TEOSOFISKE TRADISJON

Henry Olcott (1832-1907) gjennom mange år Blavatskys venn og ukritiske medarbeider, er et godt eksempel. Hun betegnet ham en gang i et brev som "et psykologisert spebarn som ikke kan se forskjell på hodet og hælene sine". (4) Det engelske Selskap for psykisk forskning, som sørget for en kritisk undersøkelse av hennes påståtte okkulte "fenomener", konkluderte sin rapport med ord som fortjener å bli sitert: "Vi for vår del betrakter henne hverken som et redskap for hemmelige innvidde eller som en blott og bar vulgær eventyrske. Vi mener hun bør ha krav på å bli husket som en av historiens mest fullendte, kløktige og interessante svindlere". (5)

Helena Blavatsky grunnla den teosofiske bevegelse i samarbeide med Henry Olcott, på grunnlag av ideer som ble overført til henne "på okkult vis fra et esoterisk broderskap i Tibet."

RUDOLF STEINER

Østerrikeren Rudolf Steiner (1861-1925) var fra 1902 til 1913 generalsekretær i den tyske avdeling av Det teosofiske selskap. På hans egen anmodning ble han og hans senere kone, Marie von Sievers (1867-1948), opptatt i den såkalte esoteriske skole, dvs. i teosofenes indre krets som ble direkte ledet av Annie Besant. Da jeg i 1978 uttalte meg så kritisk om Blavatsky og hennes teosofi hadde jeg ingen grunn til å dra Steiners integritet i tvil, men påpekte bare at "mange trekk ved hans lærebygning på meg virker fantastiske og lite overbevisende", en oppfatning jeg senere også fremla i en offentlig polemikk. (10) Senere, etter å ha lest kritiske arbeider av Hauer og Leisegang, er jeg blitt noe mer betankt. Den tilbøyelighet jeg

tidligere hadde merket hos antroposofen til å overse, bagatellisere eller endog benekte Steiners avhengighet av teosofisk tankegods er tydelig forankret i Steiners egne forsøk etter 1913 på å distansere seg fra sin fortid og fremstille det som om han alltid hadde vært den suverent klar-synte som ikke på noe punkt sto i gjeld til teosofien. Således uttalte han i et foredrag i 1920: "Derimothar jeg aldri reflektert over det teosofene hadde å si, over det disse, som hadde saltet seg ned i den teosofiske bevegelse, limte ihop". (11) Så sent som i 1911 uttalte han seg imidlertid ifølge Hauer med åpenbar anerkjennelse om Blavatsky og hennes lære og betonte bare nødvendigheten av

Den teosofiske bevegelse ble ført videre av Annie Besant, og for en periode av Rudolf Steiner som var generalsekretær i den tyske avdeling av Det teosofiske selskap fra 1902 til 1913. Steiner brøt senere ut og dannet sin egen antroposofiske bevegelse.

selvstendig etterprøving. (12) Og i 1905 uttalte han følgende: "Ennu for 15 år siden var H.P. Blavatsky meg en gåte, men gjennom fru Besant har jeg funnet veien til H.P.B." (13)

Fem år senere later han endog til å ha trodd på de tibetanske mestere og deres okkulte meddelelser i form av materialiserte brever: "Mesterbrevene er bestanddeler (...) som hører til de største åpenbaringer i menneskehetens utvikling". (14) Det samme fremgår når han i en rekke artikler fra 1904 kommer med visse innvendinger mot A.P. Sinnetts fremstilling av teosofiens "7 rotraser" i boken "Esoteric Buddhism" (1884). Sinnett som i årevis mottok brev fra de såkalte "mahatmaer" i Tibet, bygget sin fremstilling på disse forfalskede brevene, som så godt som alle var skrevet av Blavatsky. Steiner drar ikke brevenes ekthet og mesterens eksistens i tvil, men hevder bare at Sinnett (hvis bok han ellers roser) har misforstått "de store lærere", idet han "på sin måte har overført til nutidens menneskesprog disse inngivelsers visdom som det er vanskelig å finne uttrykk for." (15)

GAMMELT OG NYTT

Det synes altså klart at Steiner i den tid han var generalsekretær i det tyske Teosofiske Samfunn i det store og det hele har funnet et overbevisende samsvar mellom sin egen okkulte forskning og den lærebygning som ifølge Blavatsky stammer fra "Den store hvite losje" i Tibet. At Steiner senere søkte å distansere seg fra den teosofiske tradisjon, ville i seg selv ikke være noe merkelig. Det er helt normalt å komme til nye erkennelser og ganske naturlig å avvise mangt man tidligere har fastholdt som sant og godt. Det betenkelige hos Steiner og hans epigoner er tendensen til kategorisk benektelse av et slikt naturlig forløp. Steiner kunne åpenbart aldri innrømme å ha tatt feil, og han betraktet tydeligvis alle faser i sin utvikling som nødvendige og betydningsfulle uttrykk for en skjebne og en misjon av verdenshistorisk format. (16) At slike mennesker har en tilbøyelighet til å oppfatte, redigere

og fortolke sitt liv i lys av sine idealer og edleste motiver, er forøvrig en velkjent kjensgjerning, som gjør at man alltid må skjerpe sin kritiske oppmerksomhet når man leser store personligheters selvbiografier.

Trangen hos Steiner til å finne en meningsfull sammenheng og identitet i sitt liv og sin erkjennelse forklarer også tendensen til å omarbeide og justere sine før-teosofiske skrifter. Hauer, som dokumenterer dette, går så langt som til å tale om "disse litterære falsknerier". (17) Leisegang, som er svært kross i sin kritikk av Steiner, benekter at han var en enhetlig personlighet og hevder at han prøvet å utnytte "den til enhver tid gunstigste åndelige konjunktur." (18) Han gjengir en artikkel av Steiner fra 1897 hvor han omtaler teosofene på en ytterst hånlig måte og endog erklærer at "deres indre opplevelser ikke er noe annet enn hyckleri". (19) Fem år senere er Steiner leder av den teosofiske bevegelse i Tyskland med en årlig inntekt på 30 000 mark, og som vi har sett er han nå blitt i stand til å svelge det meste av Blavatskys "indre opplevelser".

Nu er det ikke min mening å benekte at der er klare sammenhenger i Steiners liv og erkjennelse, og det valder meg heller ingen vanskelighet å se noble trekk i hans karakter. At han i det store og det hele var et oppriktig menneske og i god tro, synes jeg det er vanskelig å bestride. Når Leisegang taler om hans "sataniske glede (....)" ved å se så mange mennesker bli lurt av hans banale tøv og de Jong betegner ham som en "gedigen svindler" er jeg ikke med. (20) Men jeg kan heller ikke godta den hagiografiske og sekteriske utlegning av Steiners liv som kjenner tegner antroposofenes fremstilling.

Jeg kan ikke se noen indre og nødvendig sammenheng mellom Steiners tilknytning i 90-årene til Haeckels, Nietzsches og Stirners høyest moderne og radikale anskuelser og den teosofiske lærebygning hvis sannhet han hevdet å ha etterprøvet ved sin egen okkulte forskning, og som han utvilsomt maktet å gi en original kristosentrisk utforming av. Jeg er fullt klar over at Steiner hevdet at han 19 år gammel møtte en "mester" som

RUDOLF STEINER: BUDDHA PÅ MARS

(En romodysse - 1604)

En kongress av de høyest utviklede individualiteter ble sammenkalt av Christian Rosenkreutz. Christian Rosenkreutz' nærmeste disippel og venn, den store lærer Buddha, deltok i kongressen og bidro aktivt i dens beslutninger. Det ble besluttet på denne åndelige kongressen at Buddha nå skulle ta bolig på Mars for å utøve sin gjerning der. Buddha henla sin virksomhet til Mars i år 1604. Han fullførte der en handling tilsvarende den som skjedde gjennom Kristus ved mysteriet på Golgata... På samme måte som Kristus guddommelige kjærlighetsvesen en gang steg ned på jorden i et folk som ikke akkurat sto dette kjærlighetsvesenet nær, så steg fredsyrsten Buddha på 1600-tallet ned på Mars, der det rådde krig og strid, for der å oppfylle sin misjon. Der var sjelene fremfor alt krigersk innstilte. Buddha fullbyrdet en stor offerhandling, i likhet med den som ble gjort av bereren av det guddommelige kjærlighetsvesenet i mysteriet på Golgata. En kosmisk offerhandling var det å være Buddha på Mars. Der var han liksom offerlammet, og man kan betegne det som en slags korsfestelse for Buddha at han lot seg plassere i disse krigerske omgivelsene. Buddha har i Christian Rosenkreutz' tjeneste fullbyrdet denne handling på Mars. Slik samvirker de store, ledende skikkelser i verdensaltet, ikke bare på jorden, men fra den ene planeten til den andre.

Rudolf Steiner: Christian Rosenkreutz' misjon.

Steiner behandler det samme tema også i skriftene Okkulte undersøkelser om livet mellom død og ny fødsel og Kristus-impulsen og menneskets jegbevissthet.

innviet og underviste ham, og til slutt erklærte at "Hvis du vil bekjempe fienden, må du begynne med å forstå den. Du vil bare kunne beseire Dragen ved å i føre deg dens skinn." (21)

Dragen er den moderne vitenskapelige naturerkjennelse, men jeg er ute av stand til å se at Steiner har nedkjempet den, eller at antroposofiens konkrete innhold av åndsvitenskapelige "kjensgjerninger" kan gi oss et holdbart og harmonisk verdensbillede.

Som tidligere nevnt byr ikke teosofien på noe problem for idehistorikeren og religionshistorikeren. Gang på gang er kildene til Blavatskys syntese blitt påvist, og om Steiner sier Hauer at hans "ånd er et omfangsrikt samlebekken for

okkult overlevering, og man forbløffes stadig over Steiners uhyre belesthet på dette området". (22)

Sundén sier det samme: "I likhet med Leisegang har jeg ikke lyckats finna nogonting nytt med vilket Steiner skulle ha berikat det okkulta vetandet, utom i ett fall: Buddhas förflyttning till planeten Mars år 1604." (23) Men dette betyr at bestanddelene i disse lærer aldri har utgjort et integrert hele, aldri har funnes hos noe esoterisk borderskap eller i noen menneskelig bevissthet før Blavatskys skapende fantasi førte materialene sammen. Når Steiner i sin okkulte forskning i kraft av sitt påståtte klarsyn etter-

JENS BJØRNEBOE - EN NORSK ANTROPOSOFISK HELGEN ?

"Et menneske som Bjørneboe må kunne ha opplevet den trussel mot den egne selvstendighet som uansett må ligge i et så omfattende og overbevisende livsverk som Steiners. Du står overfor fremtidens vitenskap i kim, et livsverk som du ikke kan avvise fordi det slår deg med sin sannhetskraft, hva så med deg selv ? Hva med ditt livsverk ? Man kan komme opp i den noe paradoksale situasjon å måtte velge mellom det man opplever som objektiv sannhet hos Steiner, og det som lever som subjektiv sannhet hos deg selv..."

Kaj Skagen (Arken nr. 4/81)

* * *

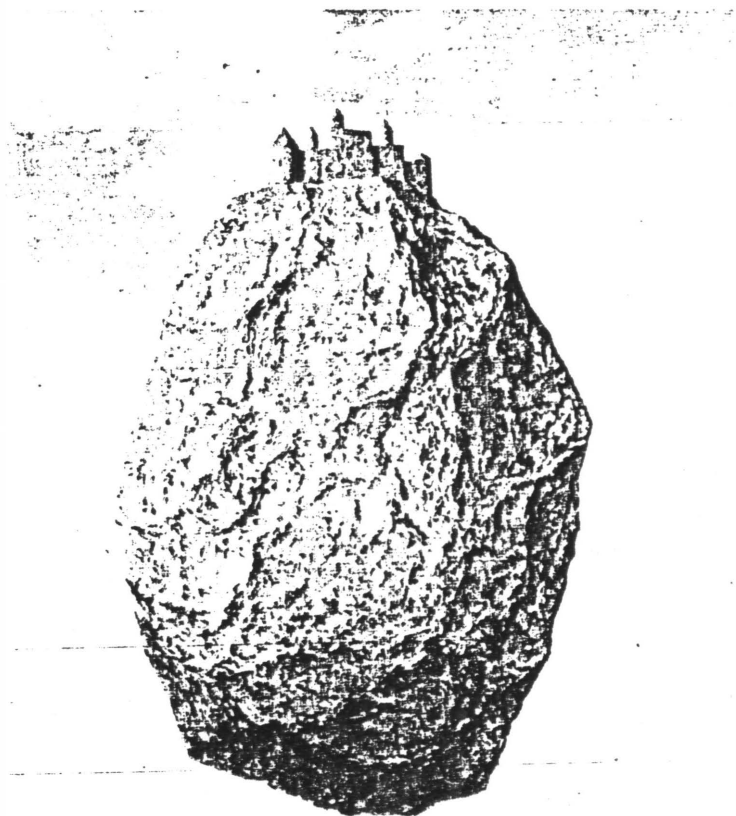
"Det er mange mennesker her i landet som ønsker seg en pen og pertentlig Bjørneboe som de kan stille ut på Gallaforestillinger, hedre i Norsk Kulturhistorie og minnes som "den greie og flinke lærer og antroposof". Mannen som de siste år av sitt liv "dessverre ble litt gal" og "dessverre hadde et lite alkoholproblem", og derfor knyttet seg til "lysske idéer og tvilsomme mennesker". Og disse oportunisten vil gjerne at verden skal glemme "det ubehagelige" (for dem). Men det finnes andre som hedrer Bjørneboe uten sensur, og som ikke vil tillate at flere år av hans liv blir "stjålet", fortiet eller fordreid."

Stein Jarving (Arken nr. 1/82)

prøver og bekrefter riktigheten av disse doktriner, bekrefter han følgelig ikke sannheten av en ur gammel esoterisk tradisjon. Det er ganske tvilsomt om en slik "uopprinnelig tradisjon" (René Guénons uttrykk) noen gang har eksistert som en enhetlig fast sammensveiset lære om mennesket og dets mulige utvikling i et organisk og hierarkisk ordnet univers. (24) Men selvsagt finnes der fleregamle mer eller mindre uforlikelige religiøse og okkulte tradisjoner, og ved en mer eller mindre subjektiv og skapende kombinasjon av elementer fra disse kan man

konstruere eller "rekonstruere" lærebygninger av det slag som teosofien, antroposofien, og antageligvis også Gurdjieffs system, er gode og kjente eksempler på.

I Steiners tilfelle bekreftet, videreutviklet og modifiserte han altså sannheten av en enhet som aldri hadde eksistert før den tok form hos Blavatsky. Hans egne bidrag er fullt forståelige i lys av hans katolske bakgrunn og hans naturvitenskapelige og filosofiske skolering.

*Steiners åndsvitenskap - luftslott eller virkelighet ?
Magritte: Pyreneenes slott.*

FORTSETTES I NESTE NR.

Tully, Australien 1966

Kim Møller Hansen

AVTRYKK ETTER ET FORMODET RØMSKIP MA HØRE
TIL SJELDENHETENE. IKKE DESTO MINDRE HEVDER
AUSTRALSKKE UFOLOGER AT DET 1 JANUAR 1966
BLE FUNNET ADSKILLIGE SLIKE AVTRYKK I ET
SUMPOMRÅDE NÆR BYEN TULLY.

Ved 9-tiden den 19. januar 1966 kjørte George Pedley, 27 år og bananfarmer, fra Euramo hjemover med sin traktor gjennom et moseområde som tilhørte Albert Pennisi. Her hørte han plutselig en høy hvislende lyd, som over-døvet motorstøyen fra traktoren.

George Pedley forteller:

- Det lød som når luften strømmer ut av en bilslange. Men det så ikke ut til å feile traktordekkene noe, så jeg kjørte videre. Jeg ignorerte lyden, men plutselig så jeg et romskip stige opp med en fantastisk hastighet fra mosen som kalles "Horseshoe Lagoon" (Hesteskolagunnen), omkring 20 meter foran meg.

Det hadde en blågrå farge, 7,5 meter i diameter og knapt 3 meter i høyden. Det snurret rundt med vanvittig hastighet, samtidig med at det steg loddrett til en høyde på omkring 20 meter, hvorefter det først foretok et flatt dykk og så steg skarpt. Det fløy med en fantastisk hastighet i retning sydvest. Det var ute av syne på sekunder.

Pedley begav seg til stedet hvor han så objektet lette. Her oppdaget han et sirkulært avtrykk med en diameter på 10 meter. Pedley hadde ikke sett dette avtrykket da han kvelden før kjørte gjennom området. Rørene "var alle sammen presset ned under vannflaten, døde og hvirvlet rundt i urets retning, som om de var blitt utsatt for en slags enorm roterende trykkraft."

Kun rør innenfor sirkelen var døde. Pedley fortalte senere at han hadde kjent svovellukt i området omkring av-

trykket etter at objektet var forsvunnet.

Da Pedley nærmet seg objektet var traktormotoren begynt å skranke for til slutt å gå helt i stå. Dette mente Pedley imidlertid kunne være forårsaket av ham selv.

Det sirkulære området eller avtrykket besto av et ca. 25 cm tykt lag av rør, revet opp med roten. De fløt på 1,5 meter vann. En mann ved navn Alf McDonald undersøkte mosebunnen og fortalte at "en aller annen kraft simpelthen hadde suget rørene opp".

FLERE AVTRYKK DUKKER OPP

Enda to avtrykk (også kalt "reder" etter det engelske "nest") ble funnet av sukkerrørsfarmeren Tom Warren og skolelærer Hank Penning, bare ca. 25 meter fra det første avtrykket. Avtrykkene lå like ved siden av hverandre og hadde en diameter på omkring 3 meter. Rørene var lagt ned, henholdsvis i urets retning og motsatt. Omkring 2 meter fra kanten av det første avtrykket fant man et rektangulært stykke (1,5 x 2 m) av mosens kvikkgress, som var liksom skåret av i høyde med vannflaten og flyttet.

En uke senere dukket flere avtrykk opp. En annen sukkerrørsfarmer og hans nevø fant enda to avtrykk, som så eldre ut enn de tidligere påviste. De hadde en diameter på hhv 3,5 og 2,5 meter og for begge vedkommende var der i midten tydelige tegn på at rørene var avsvidde. Igjen få dager

senere ble det siste avtrykket funnet i nærheten av de andre og med avsvidde rør.

FLYVENDE TALLERKENDILLE

Alle avtrykkene ble funnet i Horseshoe Lagoon, som eies av sukkerrørfarmeren Albert Pennisi. Til avisen The Sun Herald fortalte han at han uken før Pedleys observasjon hadde drømt at en flygende tallerken ville lande på eiendommen.

Moseområdet ble raskt en turistattraksjon. Berlingske Tidende skrev den 6. februar 1966 under overskriften "Flyvende tallerkendille i Australien":

"Bladet Sun sendte straks en journalist Ben Davie til Tully og denne meddelte at han hadde sett 5 slike reder i sumpen hvor det vrirler av krokodiller. Et av

redene er endog på en flytende øy, en del av sjøbunnen som er revet løs... Redene vil bli en turistattraksjon. Foreløbig er det kommet ca. tusen busser, privatbiler og lastebiler med nysgjerrige.."

FOTSPOR

Selv om det i første omgang er blitt benektet, ble det i angjeldende område funnet "fotspor", som mest av alt lignet spor etter dyr. Sporene kunne ses omkring bananavlingene og også midt i den 0,2 hektar store mosen. Avtrykkene var ca. 9 cm lange og avsatt like etter hverandre med en innbyrdes avstand på 25 cm. Lignende "spor" ble på samme tidspunkt oppdaget i utkanten av jorden som tilhører gården i nærheten. Alle avtrykkene som dukket opp etter Pedleys observasjon

er i seg selv interessante, men likevel mindre verd da de ikke umiddelbart kan settes i sammenheng med en samtidig observasjon av et UFO.

OVERSVØMMELSER, PARASITTER OG HVIRVELVINDER

Ufologen Stab Seers fikk prøver fra Pedleys avtrykk analysert på universitetet i Brisbane, og det australske flyvåpenet (RAAF) fikk andre prøver sendt til flybasen ved Garbutt, Townsville.

Fysikeren G. Taylor undersøkte prøvene for alfa-, beta- og gammastråling og fant kun en lav beta-stråling i en av prøvene, noe som kunne tilskrives naturlig bakgrunnsstråling.

En parasitt som lever på rørene kunne, selv om den også får rørene til å dø, utelukkes som synderen fordi parasitten alltid etterlater røttene og andre levninger på mosebunnen. Derimot mente dr. R. Langdon at rørene sannsynligvis var gått ut etter å ha blitt oversvømmet. Den kjente australske ufolog Bill Chalker påpeker imidlertid at dette passer dårlig med Pedleys utsagn. Da Pedley kjørte forbi stedet kvelden før var det "helt dekket av grønne, gresslignende rør som var opp til 3 meter over mosevannet". Det ser derfor ut til at rørene er blitt revet opp og blitt brune innenfor en periode på 12 timer. Forsøk med rør som er revet opp og lagt under vann viste at rørene normalt blir brune først etter tre dagers forløp. Ved en naturlig oversvømmelse, hvor rørene ikke rives opp, vil denne prosessen sikkert gå langsommere.

Bill Chalker mener at avtrykket er laget kort tid før Pedley kjørte hjemover - nærmere bestemt omkring kl. 5.30. Denne antakelsen støttes bl.a. av at farmeren Pennisi's hund på dette tidspunkt gjødde som en gal med snuten vendt i retning mot sumpområdet.

Like etter observasjonen var RAAF meget tilbakeholdne med uttalelser. Den 11. februar 1966 het det forsiktig at undersøkelser "ikke viste noe betydningsfullt" og at avtrykket "kunne være forårsaket av kraftig turbulens som er normalt ved tordenvær og som ofte forekommer i North Queensland på denne årstiden." Selve Pedleys observasjon ble satt i forbindelse med en "skypumpe".

I januar 1982 fikk Bill Chalker som den første sivile adgang til RAAF's og Forsvarsministeriets UFO-arkiv i Canberra. I den del av arkivet som omhandlet forespørsler til RAAF fra offentligheten og UFO-organisasjoner, fant Chalker følgende redegjørelse for Tully-hendelsen:

Omkring kl. 09.00 den 19. januar 1966 så banandyrkeren G.A. Pedley fra Tully i Queensland et matt lysegrått objekt som var 8 meter langt og 3 m bredt stige loddrett opp over mosen ca. 25 meter fra ham, stigningen avtok deretter til ca. 45 grader. Fra "objektet" kom det en sydende lyd, som avtok mens det steg. Objektet lignet tilsynelatende to tallerkener lagt sammen med bunnen utad. Det ble ikke observert noen detaljer. Observasjonens varighet ble anslått til 15 sekunder og objektet forsvant bare ut i tomme luften (avstanden ble ikke vurdert).

På stedet hvor objektet først ble sett var det et nesten rundt avtrykk på omtrent 8 x 10 m i mudderet. Her var gresset bøyd i retning med uret ned til vannhøyde, og røplantene var trukket opp av dynnet. Hverken gresset eller trærne rundt hadde brennmerker, og observatøren påsto at det ikke luktet brennt.

Selv om det ikke kunne fastslås med sikkerhet var den mest sannsynlige forklaringen på observasjonen at en "Willy-Willy" (australsk uttrykk for syklon) hvirvelvind hadde bøyd røplantene og sugd løse gjenstander 10 meter opp, og dermed dannet en "flygende tallerken", før den forsvant. Sydende lyder høres ofte sammen med "Willy-Willies", og teorien passer også med det sirkulære avtrykket og plantenes bøyningsretning.

Denne forklaringen finner Bill Chalker meget tilfredsstillende, ettersom været var fint og solrikt på observasjonstidspunktet, og fordi det tilsynelatende ikke lå noe løst materiale spredt omkring på stedet.

Men flyvåpenets hvirvelvindforklaring er kanskje ikke så dum likevel. I august 1981 ble det funnet tre sirkler/reder i en kornåker ved Cheesefoot Head nær Winchester i England. Saken ble

omtalt av Ole Henningsen i UFO-NYT 6/84 side 44-45. (Se NIVFO-Bulletin nr.2/84). Disse sirklene ligner til forveksling Tully-avtrykkene. (NIVFOs understrekning). De er egentlig spiraler dreiet med uret, utgående fra sentrum. Om deres opprinnelse sa en ekspert ved navn dr. Meaden bl.a. at de var dannet av hvirvelvinder og at "i hvirvelvinder går vindspiralene innad og oppad; hvirvelvinder er kort sagt termiske oppvinder i godt vær....." På grunn av de geografiske forholdene på stedet i Winchester forble hvirvelvindene stasjonære gjennom hele deres korte liv.

Om de samme geografiske forhold også gjør seg gjeldende i Horseshoe Lagoons skal være usagt, men avtrykkenes likhet er påfallende. Og det gode været under Pedleys observasjon motsier ifølge dr. Meaden ikke hvirvelvindshypotesen - tvert imot. Godtar man denne hypotesen må man også samtidig godta at Pedley har mistolket en hvirvelvind som en "flyvende tallerken".

Hvirvelvindshypotesen kan forklare hendelsene i Tully, og denne lyder tross alt mer sannsynlig enn hypotesen om at flere objekter av forskjellig størrelse i løpet av en uke skulle ha landet mer eller mindre ubemerket i et australsk sumpområde.

Andre forklaringer, så som reirbyggende fugler, krokodiller og en helikopterlanding, har også vært inne i bildet, men er blitt forkastet.

Bill Chalker og Keith Basterfield, som begge må regnes for å høre til blant Australias mest seriøse ufologer, mener imidlertid at Tully-avtrykkene forblir et mysterium.

KILDER:

- 1) Berlingse Tidende, 6.februar 1966.
- 2) "The Encyclopedia of UFO", Ronald D. Story, Dolphin Books, Doubleday & Co. Inc., New York, 1980.
- 3) "UFOs and the Limit of Science", Ronald D. Story, William Morrow & Co., New York 1981.
- 4) "Close Encounters of an Australian Kind" Keith Basterfield, Reed Books, Australia 1981.
- 5) "UFO Research Australia News Letter" (UFORAN), No. 2, 1985.

UFO-NYT nr. 2, 1982.

KOMMENTARER

Dette avtrykket har siden historien kom ut figurert i ufolitteraturen som et av de tungtveiende bevismidlene av typen "fysiske spor." Men som vi ser finnes det også her en høyst rimelig forklaring på saken, nemlig en hvirvelvind. Det alt vesentlige passet utmerket i så måte: avtrykkets karakter, den observerte lyden osv. Det er dette som er sakens grunnleggende fakta, noe de to dyktige australske ufologene også burde erkjenne. Dersom de foreliggende opplysningene er riktige må observatøren Pedley ha vært ganske fortrolig med UFOer, siden han kunne fortelle at det var et "romskip" som steg opp fra sumpen. Særlig når observasjonstiden ble anslått til 15 sekunder, og objektet for avsted med enorm hastighet ! Betegnende nok så han ingen detaljer. Derimot er han sikkert inne på det riktige når han mener at skrantingen hos traktormotoren kunne være forårsaket av ham selv. Dette finnes det mange eksempler på fra ufolitteraturen når det gjelder bilmotorer.

Hvirvelvind-forklaringen er godtatt av det australske flyvåpen og av en ekspert som dr. Meaden. Vi har derfor ikke funnet det bryet verdt å innhente uttalelser fra våre kolleger i Australia - det får klare seg lenge med de australske pyramidene.

Ufologen Bill Chalker fant hypotesen utilfredsstillende fordi været var fint på observasjonstidspunktet. Argumentet er ganske enkelt feilaktig. Og hva med spørsmålet om de geografiske forholdene i Horseshoe Lagoon sammenlignet med de i Cheesefoot, England ? Ikke undersøkt...

KIRLIAN-EFFEKTEN

KIRLIAN-TEKNIKKEN FREMSTILLER INTERESSANTE FOTOGRAFIER,
MEN DE EFFEKTENE MAN SER HAR NATURLIGE FORKLARINGER ...

AV Arleen J. Watkins og William S. Bickel

Et interessant fotografisk fenomen kalt Kirlian-fotografi kan demonstreres ved å sende høyspent (15000-60000 volt) høyfrekvent utladning gjennom et jordet objekt plassert på et stykke film. En typisk konstruksjon og en som er benyttet til dette studiet er illustrert på fig. 1. Når objektet som er plassert på filmplanet jordes vil det oppstå en utladning mellom objektet og den høyspentledende flaten som fremkaller en glød i luften og som for øyet fortøner seg som et purpur-blått kruset lys kalt aura. Auraen er et høyst reelt fysisk fenomen og kan bli tatt opp direkte på fotografisk papir, på film (svart/hvitt eller farge) eller fotografiske plater. Når platen blir fremkalt fremtrer auraen som en tåket glød rundt kantene på bildet.

Det begynte i 1970-årene, da opprinnelsen til denne aura-forestillingen og dens relevans til kondisjonen eller tilstanden hos det objektet som produserte den ble gjenstand for stor popularitet og interesse. Det ble påstått at auraen hos menneskelige objekter, som tær, fingre etc., inneholder informasjon om individets fysiologiske, psykologiske og fysiske tilstand. Når det gjaldt planter og dyr, så som blad, stilk, ben, vinger, vev, knokkelsammenføyninger etc., ble det hevdet at auraen bar informasjon om "livskrefter", "livsenergi" eller "bioplasma" hos objektet. Hvis auraen virkelig var en prøve på slike kondisjoner og kunne gi informasjon om parametere utilgjengelige for eller mer nøyaktige enn andre teknikker, ville den være en effektiv og nyttig teknikk for slike studier.

Litteraturen om Kirlian-fotografi rapporterer mange studier gjort av forskjellige personer og grupper. Et universelt og forbløffende poeng er at

dette ofte blir diskutert i en atmosfære av mystikk. Det er blitt referert til som et nytt fenomen, et ukjent fenomen og et mystisk fenomen som bringer viktig informasjon om livet. For de fleste fysikere vil den første tanken være at effekten (auraen) er en korona-utladning i luften. Hvis så er tilfelle vil fenomenet, selv om det kan være vanskelig å forklare i detalj, være velkjent og det faller inn under fysikkens lover. Derfor vil enhver vitenskapsmann som setter i gang og undersøker det først dokumentere alt observerbart relatert til fenomenet. Mange seriøse studier har gjort nettopp dette. Det var også motivasjonen for dette studiet, som vi utførte med apparatur vi konstruerte for å få frem Kirlian-fotografier.

Vi tok mer enn 500 Kirlian-fotos for å studere auraen fra tre sett objekter med forskjellige fasonger - dyr, planter og mekaniske ting. Fig. 2 viser noen typiske aura-bilder. Det er ganske lett å se hvilke objekter som er benyttet. Kantene er ganske distingte; auraen er rik på detaljer og viser mye variasjon fra objekt til objekt. Vi diskuterer nå spesifikke aura-mønstre for å bekrefte eller avvise spesielle påstander og fortolkninger som Kirlian-forskere har kommet med.

PÅSTAND 1

Auraen er relatert til "livsenergi" eller "bioplasma" hos dyret eller hos planten. Formen, størrelsen, intensiteten og strukturen av auraen avhenger av psykisk energi, sinnets tilstand, følelser, velbefinnende, sykdom etc., hos objektet. Fig. 3 viser et sett med aura-bilder av tre forskjellige individer. Fig. 4 viser auraen hos mekan-

iske gjenstander - mynter, wire, tannhjul og skarpe metallspisser.

Spørsmål: Dersom auraen skyldes "bioplasma" eller "fotoenergi" fra det levende objektet, hvorfor fremtrer den da hos mekaniske gjenstander ?

Svar: Siden auraen fremstår fra døde og organiske objekter såvel som fra levende eller en gang levende objekter, representerer ikke auraen "bioplasma".

PÅSTAND 2

Auraen er antatt å representere objektets kondisjon via dets størrelse, form, intensitet og struktur. Fig. 5, a, b, c viser tre sett av finger-aura fra tre forskjellige mennesker. Hvert sett ble tatt innen en periode på 15 sekunder. Legg merke til at auraen varierer fra finger til finger på hvert sett, og meget markant på sett 5 c.

Spørsmål: Hvis auraen representerer objektets kondisjon, hva slags forklaring skal vi da gi på de markant forskjellige mønstrene ?

Svar: Ingen for dette settet. Vi kan ikke ha mistanke om at forandringen i aura fra det ene bildet til det andre på noen av filmene representerer en forandring i mental eller fysisk kondisjon hos personene. Vi tror heller at grunnen til forskjellene skyldes mangel på eksperimentell kontroll, noe som vil bli diskutert i detalj i siste avsnitt.

Påstand 3

Når to fingre fra to forskjellige menn-esker blir plassert side om side samtidig, blir resultatet som vist i fig.6. Legg merke til at de kombinerte auraene viser en skarp grense mellom de to avbildningene. Man hevder at dette skyldes uforeneligheten mellom de to individene; og skarpheten av grensen skal være et mål for graden av uforenelighet. Men, fig. 6b viser en aura skapt av to fingre hos en og samme person samtidig, 6d og 6f auraen fra to mynter (pennies), 6e fra en dime og en quarter, 6g fra en metallstang og en mynt (dime), 6c fra tre fingre på samme hånd samtidig. I alle tilfellene fremtrer det en skarp grense mellom auraene.

Spørsmål: Hvis skarpheten mellom grensene er en indikator på uforenelighet, hvilken forklarlig skal vi da gi på den skarpe grensen mellom auraene skapt av to fingre på samme hånd hos samme person samt metallobjekter ?

Svar: Forestillingen om uforenelighet er feilaktig med mindre to eller tre fingre på samme hånd er uforenelige med hverandre, eller at en dime er uforenelig med en quarter etc. Denne skarpe grensen og dens form er lett å forklare i samtlige tilfelle ved hjelp av velkjente fysiske lover. Grensen hvor ingen aura opptrer er forårsaket av fraværet av elektronbevegelser i filmplanet. Siden begge objektene er i jevnvekt og begge søker å nøytralisere den omgivende filmflaten, vil et område omkring de to objektene ligge på et nullpotensial, dvs. elektron som er tiltrukket av like krefter i begge retninger. Derfor beveger det seg ikke. Der er ingen flyt av elektroner, ingen strøm, ingen stimulering av luftmolekylene, og derfor ingen aura. Disse fysikkens prinsipper forklarer også nøyaktig den kurvede grenselinjen i fig.6e og 6g. Fig.6h viser auraen hos to "forenelige" fingre. Men, denne ble laget ved å plassere først en finger og så den andre på det fotografiske papiret. Siden avbildningen ikke er laget samtidig, kan elektronene strømme inn i det andre bildeområdet og forårsake en aura der.

PÅSTAND 4

Når Kirlian-fotografier blir tatt med fargefilm oppnår vi nye parametere av farge og fargefordeling. Fargefotos av auraer er meget dramatiske, idet de viser en rik fargefordeling som blir påstått å inneholde informasjon om subjektets følelser eller emosjoner - rødt = sinne, sterk emosjon, blått = kjølig-het, ro, fatning etc. Selv om det ikke ble tatt noen fargefotos i denne undersøkelsen, så vil en eksaminasjon av nylige studier reise de samme spørsmålene som svart/hvitt-bildene gjør, ja sågar flere.

Spørsmål: Er følelse og personlighet relatert til fargefordelingen hos aura ?

Svar: Inntil sikker kontroll viser

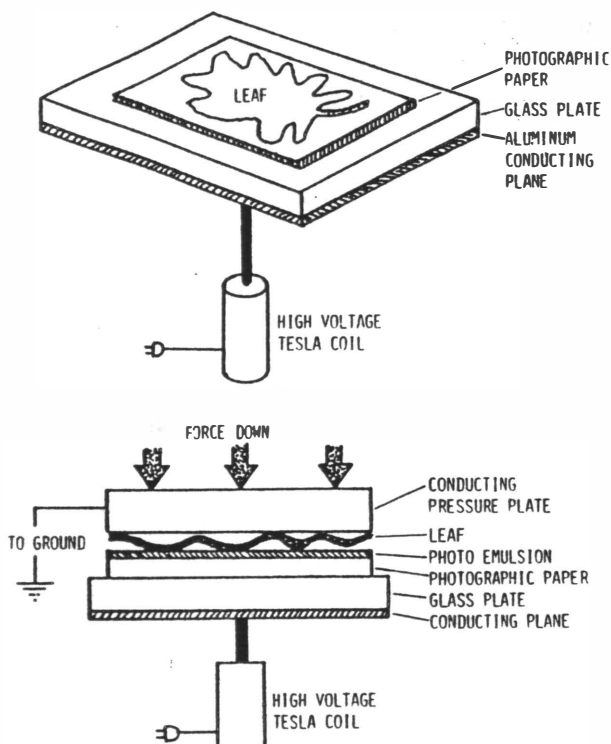

FIG 1

at fargefotografiet inneholder informasjon i tillegg til det som kan forklares ved fysikkens lover og den fotografiske prosess, kan spørsmålet ikke besvares. (Fargeemulsjoner inneholder tre fargestoffer med forskjellig sensitivitet overfor påvirkning av fotoner og elektroner.

PÅSTAND 5

Auraen fra blad og stilker (fig. 7) er meget rik på detaljer. Som ved fingerauraer er det stor forskjell i auramønstrene selv om de kommer fra samme blad. Det finnes en ganske bemerkelsesverdige påstand om at man kan få et auramønster fra et helt blad, selv om man

river eller kutter bort en del av bladet. Dette kalles for "fantomblad-effekten". Den er beviselig vanskelig å reproducere, men har vært rapportert av adskillige forskere og tatt opp på film. (Der finnes også en "fantom-salamander-effekt".) Ingen av våre fotografier demonstrerte fantomblad-effekten. Fig. 8 viser auraen hos avrevne og avkuttete blad. Ikke i et eneste tilfelle ble det registrert noen aura i den manglende regionen av bladet eller rundt dennes ytterkanter.

Spørsmål: Skyldes "fantomblad-effekten" bladets bioplasma-legeme ?

Svar: De mange sakene vi undersøkte hvor en fantom-blad-effekt syntes å

KIRLIAN-FOTOS:

- (A) Øre
- (B) Blad
- (C) Tommel
- (D) Lepper
- (E) Finger
- (F) Diamantring
- (G) Tannhjul (messing)
- (H) Metallring
- (I) Binders
- (J) Blad

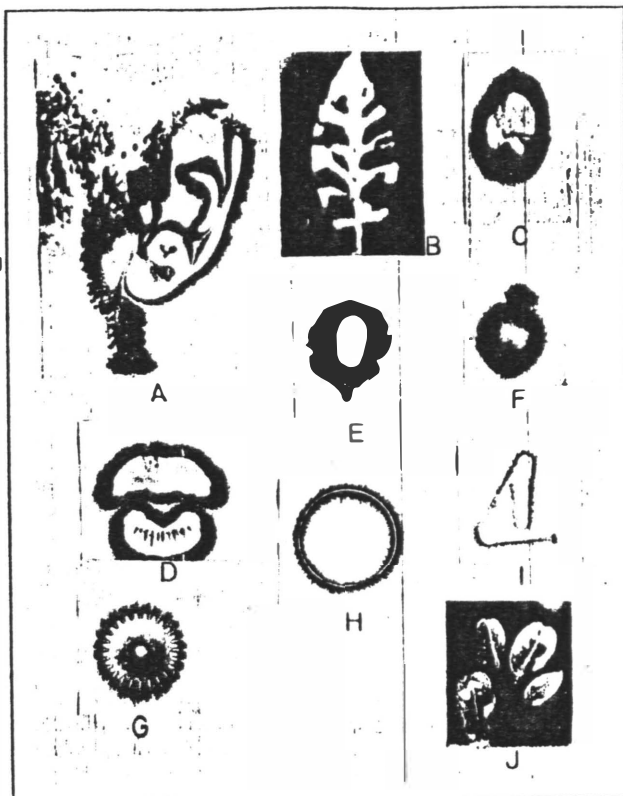

FIG 2

oppstå var artifakter og ganske lette å forklare. Når et helt blad blir presset mot filmflaten med en metallplate, vil skitt, støv og litt saft som blir presset ut av bladet etterlate en avbildning. Noen ganger kunne avtrykket ses med øyet. Når så hele bladet fjernes og metallplaten legges tilbake til sin opprinnelige posisjon vil fotografiet vise en svak, tåket, dårlig definert og "mystisk" form av det manglende bladet. Fig.9b viser auraen fra det manglende bladet vist i fig.9a. Dette bildet er dog utelukkende et avtrykk etter smuss og den slags.

KIRLIAN-TEKNIKKEN: PARAMETERER OG NØDVENDIG KONTROLL

Selv om Kirlian-fotografier er meget lette å lage, idet man behøver et minimum av talent, penger og utstyr, vil den totale Kirlian-teknikken involvere

svært mange parametere og et ganske komplekst samspill mellom parametere og betingelser, fra prøvene prepareres og til fotoet foreligger. Følgende liste inneholder 22 av de mange parametere som må kontrolleres. Noen av de mest avgjørende vil bli diskutert i detalj. Parameterne kan grupperes innen følgende områder: (A) elektronisk og mekanisk fasjon, (B) Prøver og omgivelser, (C) Film, plater og fotografisk prosess, (D) Fotografisk bilde og fortolkning.

A. Elektronisk og mekanisk:

- (1) Spenningsutladning.
- (2) Strøm.
- (3) Strømkonsentrasjon gjennom prøven.
- (4) Utladningsfrekvensen (pulser pr. sekund).
- (5) Puls-form.
- (6) Total motstand i kretsen, som består av luft, emulsjon, og prøve.
- (7) Det elektriske feltets konfigurasjon, kontaktflate, høyspent flate, form (kvadratisk,

Forskjellige auraer av tommel- og finger-avtrykk fra ulike mennesker, hvor det er benyttet forskjellig fotografisk papir, eksponerings- og fremkallingstid.

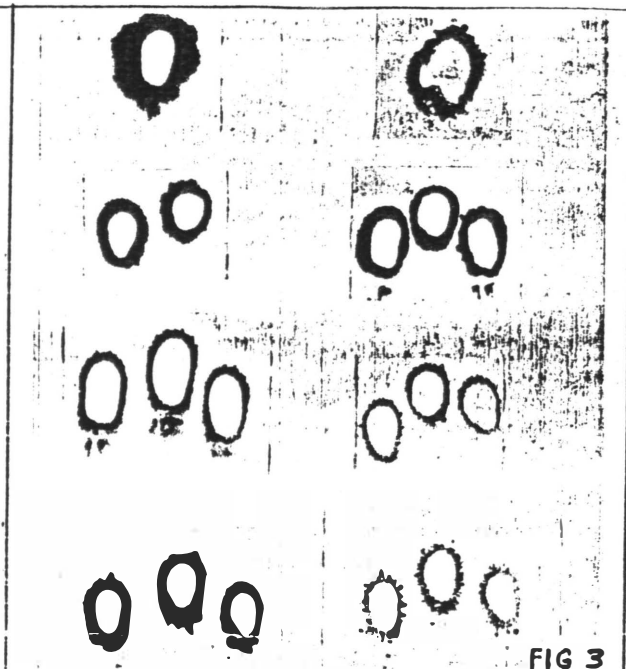

FIG 3

rektangulær, sirkulær), jording. (8) Feste for prøven og trykket som benyttes, størrelse, form og elektriske karakteristikk hos det trykk som anvendes for å flate ut prøven mot underlaget eller filmplaten.

B. Prøver og omgivelser:

(1) Størrelse, form og prøvens overflate (jevn/ujevn). (2) Ledningsevne (smussinnhold), salt eller andre lokale kjemikalier. (3) Omgivende atmosfære: (a) atmosfærisk trykk, (b) fuktighet, (c) temperatur, (d) kjemisk innhold. (4) Prøvens komplette historie. (5) Renhet - fravær av støv, flekker, rust, smuss.

C. Filmer, plater og fotografisk prosess: (1) Film og papirtype, ASA, RMS granulasjon, H-D karakteristikk og alle øvrige film-egenskaper. (2) Emulsjonsegenskaper - isolerende evne og ledningsfølsomhet overfor elektronisk stimulering, kontaktrykk (data som vanligvis ikke blir publiserte). (3) Eksponeringstid - uavbrutt, pulsert, lang, kort, over-

eksponert. (4) Fremkalling - tid, temperatur, og anvendte kjemikalier. (5) Reproduksjon av negativer - forstørrelse, papirtype (alle egenskaper hos papiret). (6) For fargefotografier, maksimal bølglengdesensivitet hos fargestoffet og følsomhet for trykk, elektroner og temperatur.

D. Fotografisk bildefortolkning:

(1) Kvantitativt - sammenligninger, relativ intensitet, form, størrelse og struktur hos aura vanligvis gjort med øyet. (2) Kvalitativt - mikrodensitometer-studier av intensiteter registrert på justerte plater. (3) Farge - spektralstudier av stråling og avbildninger formet i henhold til kvantitativ fargeteori.

I det settet av eksperimenter som her er rapportert fant vi mangel på kontroll av trykket mot prøven, eksponeringstid, fremkallingstid, prøvestruktur og preparering, og den anvendte spenningen forårsaket de største variasjonene hos auraen for samme prøve. Til og med i tilfeller hvor auraen ble registrert under "identiske" forhold for samme

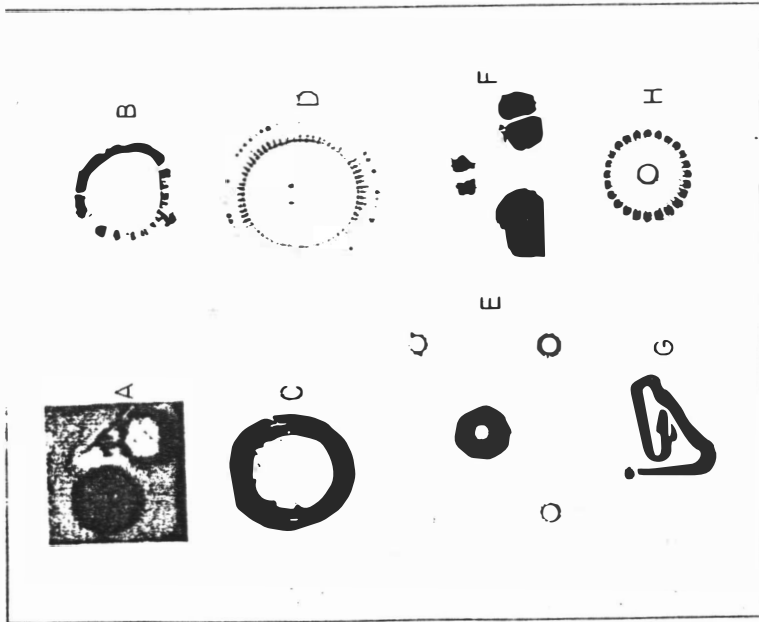

FIG 4

Auraer fra mekaniske objekter: (A) penny ring, (B) vanddråpe (C) ring (D) tannhjul av messing, (E) små metalliskiver (F) skarpe sisser (G) binders (H) tannhjul av messing.

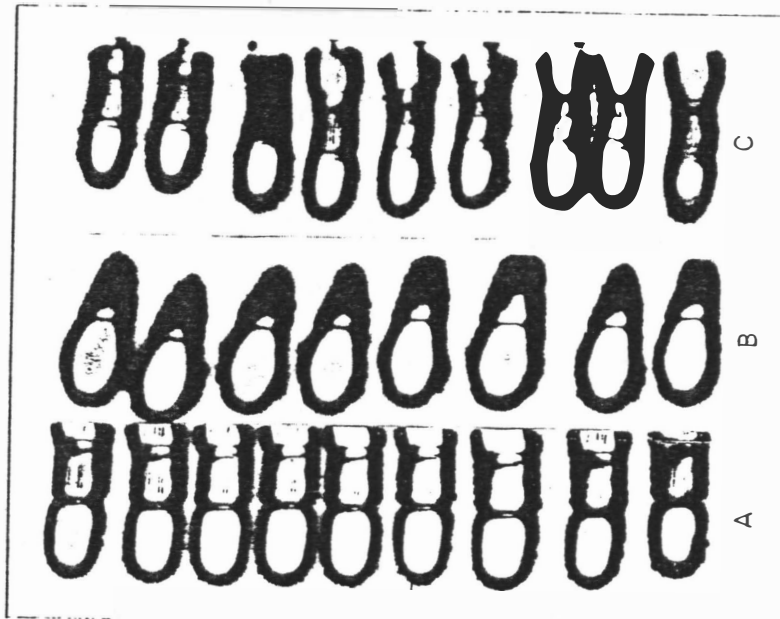
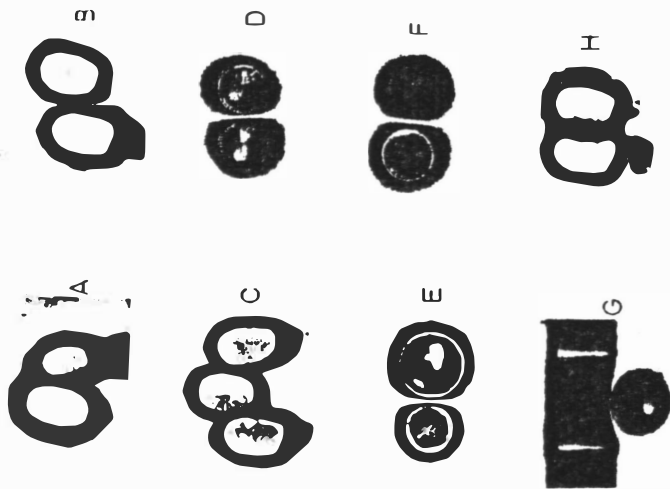

FIG 5

Aura fra tre sett fingre fra tre forskjellige personer.

FIG 6

Aura-par som viser ekvipotensiale grenser mellom aura-mønstre: (A) fingre fra to forskjellige personer (b) og (C) fingre fra samme person (D) og (F) to mynter (E) penny og quarter (G) mynt (dime) og metallstang (H) aura-mønstre fra to fingre hos samme person, men ikke tatt samtidig.

FIG 7

Aura fra forskjellige blad

AURA FRA HELE OG
REVNE BLAD:

(A), (B) og (C)

hele blad

(D), (E), (G) og (H)

avrevne blad hvor den
ene delen er fjernet

(F) og (I) avrevet blad
med de to delene adskilt

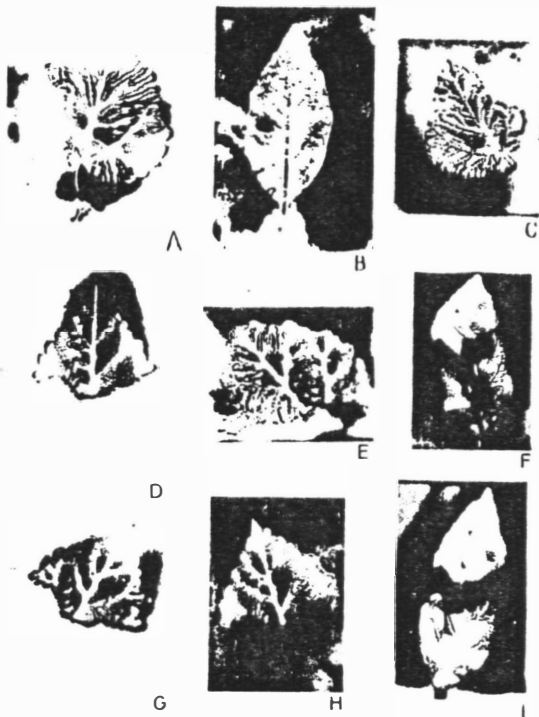

FIG 8

"FANTOM-BLAD-EFFEKT"

(A) aura hos det hele
bladet.

(B) auraen fra avbildningen
av det manglende bladet vist
på (A).

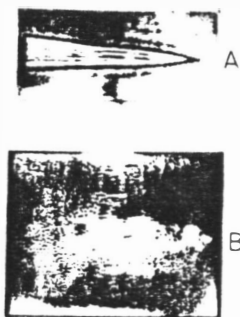

FIG 9

objekt hadde auraen signifikante variasjoner i egenskaper. Selvfølgelig så er en "signifikant variasjon" en kvalitativ, subjektiv oppfatning.

KONKLUSJONER AV DISSE EKSPERIMENTENE

I denne forholdsvis korte vitenskapelige undersøkelsen av Kirlian-teknikken var vi istand til å få frem en rekke detaljer og forbløffende signaler som etter litt bearbeidelse viste seg å passe inn i tingenes normale skjema. Fuktige fingre, varierende trykk, forskjellige egenskaper hos papiret, eksponerings- og fremkallingstid var ansvarlig for det meste av variasjonene i auraene. *Vi konkluderte med at det er ingen grunn til å mene frem psykiske fenomener for å forklare resultatene, og der finnes ingen indikasjoner på psykiske forhold påvirker aura-mønstrene.*

Der finnes ingen grunn til å relatere auraen til "bioplasma". Objektet utstråler naturligvis i det infrarøde. (Det er et sort objekt ved 98.6 gr. F.) Kirlian-auraen er en visuell eller fotografisk forekomst av en korona-utladning i gass, for det meste luften omkring. Dens farge avhenger av luftens sammensetning, trykk og urenheter fra prøvene såvel som spenningen og strømmen fra kilden. Andre gasser, som nitrogen, helium, argon, og kuldiksyd, som vi også benyttet, produserte aura, men med fargeforskjeller og fasonger som avhenger av de spektroskopiske og elektriske egenskaper hos den spesielle gassen. (NB ! Hydrogen bør ikke i noe tilfelle benyttes. Den er særdeles eksplosiv blandet med luft, og tenner ved en gnist. Husk Hindenburg !)

Utladningen ioniserer og pirrer molekylene og atomene i luften, slik at lys oppstår. Strålingen som frigjøres fra påvirkede gasser i nesten alle fysiske forhold har vært inngående studert av spektroskopier siden tidlig i 1800-årene. Form, størrelse, intensitet og finere strukturer hos auraen avhenger av eksponeringstid, ledningsevner, pulseringsverdier, spenninger og fotografiske forhold hos film og plater. Når ingen spenning er tilstede blir det ingen utladning. Da forekommer det heller ingen aura fordi der ikke er noe lys.

Det finnes ingen beviser for at noen som helst slags karaktertrekk eller egen-

skaper hos aura-mønstreter relatert til fysiologiske, psykologiske eller psykiske egenskaper hos prøveobjektene. Likevel avhenger auraen avgjort av endel fysiske egenskaper hos systemet - dvs. prøvenes ledningsevne (svette fingre, varme hender) trykket mot prøvene - og mange andre kompliserte effekter. Det finnes ingen tvil om at visse psykologiske og fysiologiske forhold manifesterer seg i ytre signaler: løgndetektorer fungerer, varmekølere kan registrere svulster, håndtrykk representerer nervøsitet eller sykdom osv. Men Kirlian-tenikken har hittil ikke vist seg å være noe direkte eller meningsfullt ledd til slike kondisjoner. Faktum er at mens mange Kirlian-forskere har kjennskap til effekten av de fysiske parameterne, så gjør de intet forsøk på å standardisere sin forskning ved å kontrollere parameterne, heller ikke later de til å bry seg med signifikansen av forandrede parametre. Faktisk er parameterne innen deres forskning for det meste vagt rapportert, om de i det hele tatt blir det, noe som gjør reproduksjon fra andre forskere umulig.

Den vanskelige og påtrengende utfordringen ville da bli å kontrollere parameterne og i adskillige ulike saker demonstrere at auraen gir informasjon på linje med eller bedre enn andre teknikker. Nyten av den ville da ikke være nødvendig å avvertere; den ville bli plukket opp øyeblikkelig av alle laboratorier som kan benytte den for å utvide deres forskning i nye retninger. I løpet av to måneder etter at Røntgen oppdaget X-stråler var oppdagelsen brukt av leger til undersøkelse av knokler.

Kirlian-auraen vil mest sannsynlig forbli fascinerende for ikke-vitenskapelige mennesker, på grunn av lettheten med å produsere auraen og dens "mystiske manifestasjoner" av gnister, utladninger, corona, og aura koblet til ord som "livskraft", "lys-energi", "bioplasma", "livsenergi", osv. De fleste Kirlian-påstander vil komme fra "eksperimenter" som kombinerer de kompliserte effektene ved utladninger i gasser med prøver som har en komplisert struktur og elektriske egenskaper, samt filmopptak som involverer kompliserte fotografiske prosesser og inntrykk basert på ignorering av fenomenet og behovet for skikkelig kontroll.

KILDE:

THE SKEPTICAL INQUIRER, SPRING 1986, VOL. 10.

LITTERATUR:

- Aaronson, Steve 1974. Pictures of unknown aura. The Sciences, New York: New York Academy of Sciences.
- Krippner, Stanley, and Daniel Rubin 1974. The Kirlian Aura: Photographing the Galaxies of Life. New York: Doubleday.
- Gardner, Martin 1957. Fads and Fallacies in the name of Science. New York: Dover.
- Moss, Thelma. 1975. The Probability of the Impossible, New York: New American Library.
- Ostrander, Sheila, and Lynn Schroeder 1970. Psychic Discoveries Behind the Iron Curtain. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.
- Pehek, J.O., H.J. Kyler, and D.L. Faust 1976. Image modulation in corona discharge photography. Science, October 15, 263-270.
- Singer, Barry 1981. Kirlian Photography. In Science and the Paranormal, edited by George Abell and Barry Singer. New York: Scribner's.

ULØST MYSTERIUM ?

Bokforlaget Forum har gitt ut Poul Ferslings bok Naturligt, Øvernaturligt som ifølge forlagsreklamen presenterer den "seriøse forskningen" på området. Boken er forsynt med et vanskelig forord av professor Martin Johnson, som råder leseren til å "ta del i boken med både kritisk og åpent sinn", og som mener at "boken har en plass å fylle".

Boken har som seg hør og bør et avsnitt om stigmatisering. Der heter det bl.a.:

"Det mest berømte tilfellet i moderne tid var den bayerske bondekvinne Therese Neumann (1898-1962), som hele sin tid levde innenfor Tysklands grenser.

... Fra 1927 til sin død inntok hun praktisk talt ingen føde, bare et daglig måltid bestående av en liten oblat og en klunk vin (det hellige sakramentet). Fra 1939 opphørte også hennes søvnbehov, menstruasjoner og urinerings, og det faktum at hun levde mer enn 30 år på denne måten har siden vært et uløst mysterium." (s. 72)

Neumanns langvarige sult er ikke det

mysteriet som Fersling hevder. Innsmugling av føde til henne ble avslørt, men dette nevner han ikke. Spørsmålene om hennes søvnbehov og urinerings er også vanskelige å diskutere, ettersom hun aldri gikk med på noen lengre tids grundig legeovervåking.

Da gjenstår spørsmålet om hennes menstruasjoner. At de opphørte i 1939 inngår ifølge Fersling i hva som "helt siden da har vært et uløst mysterium".

Hun ble født, som han selv påpekte, i 1898 !

S O H

Folkvett nr. 4/85

Denne bokomtalen kan være et godt apropos til artikkelen om stigmatisering i NIVFO-Bulletin nr. 5/81, hvor også Therese Neumann er nevnt.

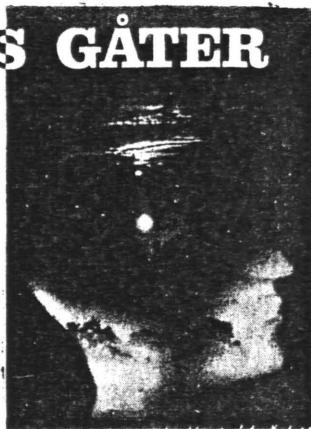
Stigmatisering, eller stigmatisasjon (lat. til gr. stigma = tegn, sårtegn)- later til å være et resultat av sterk suggesjon eller selvsuggesjon hos et individ som på forhånd er særlig disponert. Red.

MENNESKESINNETS GÅTER

DU er verdens

største mysterium!

Dette er tittelen på en ny bok om psykologi, som bl.a. avrettes av bokklubben Aktuelle bøker. Bokverket er blitt til gjennom et internasjonalt samarbeid. Tiden Norsk Forlag er ansvarlig for den norske utgaven, som er tilrettelagt av dr.med. Sven-Inge Oftedal. Vi har fått boken tilsendt og finner den avgjort verd å nevne.

Mennesket har utforsket alt, fra de store havdyp til de høyeste fjell. Det har trengt inn i den mørkeste jungel og kartlagt hver avkrok på vår klode. Man har også satt sine fotavtrykk på månen, og nå står verdensrommet for tur. Men det største av alle mysterier, det går du rundt og bærer på: MENNESKESINNET.

Om denne fantastiske og nesten utforskede verden har de kjente psykologene Hans og Michael Eysenck skrevet en uhyre interessant bok (som i virkeligheten handler om deg) heter det i bokklubbens omtale. Boken er overgående illustrert med hundrevis av situasjonsbilder i såvel farger som sort/hvitt. Der er tallrike eksempler fra det praktiske liv, hvor du vil ikke gjenkjennende eller sperre øynene opp. Det heter videre at bokklubben lenge har vært på jakt etter å skaffe medlemmene dette bokverket til medlemspris. Dette har altså lyktes.

Det har vært sagt at psykologien er den viktigste av alle vitenskaper, fordi den gir oss forståelse for våre egne reaksjonsmønstre og innsikt i våre problemer. Det er nettopp slik kunnskap denne boken gir - på et lettforståelig språk. Nettopp dette siste er en egenskap ved boken som bør fremheves. I motsetning til slike bøker og fremstillinger flest er det forholdsvis lett for enhver å til egne seg innholdet. Dessuten har forfatterne i meget stor utstrekning konsentrert seg om det praktiske, observerbare plan med henvisning til undersøkelser og forskningsresultater.

En av grunnene til at denne boken er så interessant er at den prøver å finne en sammenheng mellom psykologisk adferd og nervesystemets oppbygning og funksjon. Forfatterne er objektive i sin fremstilling. De legger som regel frem både det som

taler for og imot deres egne konklusjoner.

Bokens 224 sider er inndelt i fem hovedavsnitt: A) Historier til skrekk og advarsel, B) Hva kan vi lære av dyrene, C) Hjerne, adferd og biologi, D) Få sammenheng i verden, E) Den praktiske nytte av psykologien. I tillegg kommer forord, innledning, epilog, litteraturfortegnelse og et fyldig register.

"Menneskesinnets gåter" forteller noe om hvorfor psykologien har forandret måten mennesker betrakter seg selv på. Her presenterer forfatterne flere av de viktigste og mest avslørende eksperimentene som er gjort, klassikerne i psykologien. Forfatterne tar også opp hvorfor psykologene velger bestemte aspekter av menneskelig adferd fremfor andre, hvordan de legger opp sine forskningsprosjekter og hvilke konsekvenser forskningen kan få for det praktiske, daglige liv. Et kapittel om øyenvitneforklaringer ville kunne være av særlig interesse for mange av NIBs lesere!

Kort sagt, en anbefalelsesverdig bok, som alle burde skaffe seg.

Hans og Michael Eysenck:

"Menneskesinnets Gåter"

Tiden Norsk Forlag, Oslo 1982

Kr. 158,- /Bokklubbmedl. kr. 127,-

ADAMSKI FØRT BAK LYSET

I 1957 mottok den berømte kontakt-personen George Adamski et offisielt brev fra en viss R.E. Straith ved det amerikanske utenriksministerium. Her bekrefter man tilsynelatende fra offisielt hold Adamskis kontakter med "romfolk", og det ble anført at den amerikanske regjering visste alt om UFOene og holdt det hemmelig. Dette kontroversielle brev, som sikkert har vært vann på Adamski-tilhengernes mølle, er nå langt om lenge blitt avslørt som et falsum. Det er den kjente amerikanske UFO-skikkelsen James Moseley som nå innrømmer at han i 1957 fabrikerte dette brevet sammen med seks andre brev. De ble bl.a. sendt til kjente personer som Coral Lorenzen, Ted Bloecher, og altså Adamski.

"Gjerningen" ble utført en kveld da Moseley møtte Gray Barker, som hadde vært så heldig å få tak i en pakke med offisielt regjeringspapir. Og for å spre forvirring i UFO-kretsene i USA skrev man brevene. Det til Adamski ble undertegnet R.E. Straith, i erindring om R.E. Palmer.

Senere begynte FBI å interessere seg for saken - ikke for å dysse den ned, slik Adamski sikkert har trodd - men for å finne ut hvem som ulovlig brukte det offisielle papiret. Og Gray Barker ble så skremt at han faktisk grov ned sin skrivemaskin i jorden, idet han fryktet at FBI ville foreta skriftprøver !

CENAP REPORT nr. 112, 6/85.
UFO-NYT nr. 2/86.

"BLØDENDE STATUE" AVSLØRT

En blødende statue av jomfru Maria i Quebec tiltrakk seg nylig stor oppmerksomhet i pressen og på TV både i Canada og USA. Statuen, trolig en av 20 lokalt produserte kopier av en original av Padre Pio fra Petrelcina, ble rapportert å gråte tårer av blod, eller å svette blod. Fotografier viste jomfru-

ens ansikt og panne dekket av store mørke flekker. Hundrevis av pilegrimer besøkte statuen, som befant seg hjemme hos Claudette og Maurice Girouard i Ste-Marthe-sur-lelac, i Laurentian Mountains nær Montreal. Herr Girouard skaffet seg statuen tidlig i desember, og den startet gråtingen dagen etter the Feast of the Immaculate Conception. Etter 1. januar ble tårene blodige.

Den lokale biskopen uttrykte stor tvil om ektheten og den spirituelle betydningen av statuen. På den annen side så mente professor Louis Belanger (en psykolog ved det teologiske fakultet på universitetet i Montreal) at folk burde møte fenomenet med åpent sinn. Dette ifølge Journal de Montreal. Og han tilføyde at det var mulig at dette kunne være et paranormalt fenomen forårsaket av Gud eller Satan.

Men straks reportere begynte å undersøke ble fakta oppdaget. Et medlem av et TV-team lyktes å skrape noen få tårer fra jomfruens ansikt og fikk dem analysert. De viste seg å bestå av 70% fleskefett; resten var oksefett og vegetabilsk olje. Deretter ble det opplyst at Girouard var straffet to ganger for å ha praktisert medisin uten lisens, idet han titulerte seg som "hypnologist og sophrologist", samt utgav seg for å ha oppnådd forskjellige imponerende universitetsgrader. Til slutt - den 17. januar, ropet en Mr. Jean-Guy Beauregard at han regelmessig hadde levert oljen, sammen med litt av sitt eget blod, til statuen. Han påsto at Girouard hadde tvunget ham til å gjøre dette ved hjelp av hypnose.

- Robert S. Carswell

The Skeptical Inquirer, Vol. 10
Summer 1986
(Carswell er advokat i Montreal)

NIVFO-Bulletin nr. 4/5-86 vil også i år komme ut som et dobbeltnummer ved juletider.

Red.

UFO I ÅL

Lysfenomenene

STED: Ål i Hallingdal
TID : 12. juli fra kl. 24.50
og ca. to timers varighet
OBSERVATØRER: Torfinn Tonning
med familie.

OBJEKTER: To lysende punkter, det ene større og kraftigere enn det andre. Elipseformet med en sopplignende forhøyning på oversiden. Tre runde "felt" på midten av elipsen, som gav fra seg en slags "blitz-aktige" blaff, som foto-blitzer sett på avstand.

Sporene i bakken

STED: Synningen, Torpo i Ål.
TID : Oppdaget primo juli av bonde Alf Berntsen, Torpo.
KARAKTERISTIKA: Sirkler med en diameter på 7 meter, selve avtrykkene ca. 50 cm. Innbyrdes avstand: 20 m.
ANTALL AVTRYKK: 2.
Sporene sterkt uttørret og inneholdt noe som kunne minne om kumøkk. Ca. 25 meter fra en hytte. Prøver tatt av en major ved Torpemoen. Rapport sendt DKØ, med kopi til Lensmannskontoret i Ål.

NIVFO ble tipset om saken på ettermiddagen den 16. juli av representanter i Oslo, og fikk straks fremskaffet de data som er anført ovenfor. En telefonsamtale med bonden som fant sirklene bragte for dagen at jordprøver var tatt av en major fra Torpemoen (1), samt at avisene VG og Fremtiden (Drammen) hadde hatt journalister på stedet. VG skulle også ha filmet avtrykkene fra luften.

Et par telefoner til VG bragte ikke frem noe nytt. Journalisten som hadde saken var bortreist, og man trodde ikke at det ville bli noe umiddelbart oppslag om dette med det første.

Ål Lensmannskontor kunne derimot fortelle om prøvene som var tatt og rapporten som majoren hadde laget. Den var knapp og konsis, men inneholdt en interessant opplysning som vi hadde hatt mistanke om hele tiden, nemlig at det trolig dreide seg om "gamle" spor - dvs. at de har oppstått våren 1986 eller høsten 85.

Når det oppdages "ringer" i bakken på denne måten bør man straks tenke på såkalte hekseringer, dannet av en spesiell sopp (2) Slike er ofte blitt tolket som "landingsspor" etter UFO.

Det var ikke så mange eksakte opplysninger lensmannskontoret kunne gi

om avtrykkene, men de vi fikk stemte godt med hekseringer. Bl.a. ble det understreket at jorden i selve sporene var meget uttørret og ugjenomtrengelig for vann - et meget fremtredende karaktertrekk ved hekseringer. Dessuten var det viktig å kunne slå fast at sporene hadde vært der lenge, slik at sammenkoblingen med lysfenomenene kunne elimineres. (Det er som kjent slike sammenkoblinger man finner i UFO-litteraturen.)

Hos lensmannskontoret fikk vi forøvrig oppgitt at avisen Fremtidens distriktskontor i Nesbyen hadde engasjert seg mye i saken, og det var der vi fikk nærmere opplysninger om lysfenomenene og vedkommende familie fra Skien, som hadde observert og filmet dem.

En lengre telefonsamtale med observatøren, Torfinn Tonning, bragte så for dagen de data som er nevnt i oversikten. Familien befant seg på en hytte i området, og fikk øye på lyspunktene gjennom vinduet. De ble også betraktet gjennom kikkert (18x12). På spørsmål om hvordan lysene forsvant sier Tonning at de liksom ble svakere og svakere inntil de var borte. Han kunne ikke angi observasjonsretningen nøyaktig, men ville mene at det måtte være mot sør-øst (på et jordkart).

Dette ville bli omtrentlig i retning mot Oslo.

FORESPØRSEL FRA EN NÆRRADIO

Den 18. juli ble vi kontaktet av Radio Grenland, som dagen etter skulle ha et innslag om observasjonene. Dette ble arrangert som et telefonmøte, slik at nærradioen, Tonning og NIVFO var inne samtidig. Innslaget varte ca. 15 minutter og innledet med en presentasjon av NIVFO. Tonning fortalte om observasjonen, og programlederen stilte spørsmål til begge parter. Dessverre ble innslaget i knappeste laget til at vi kunne utdype forskjellige hypoteser om lysene.

Før vi har innhentet flere og mer utførlige opplysninger har det lite for seg å gå nærmere inn på de ulike hypotesene som kan komme på tale. Astronomiske objekter synes ganske utelukket, bl.a. fordi filmopptaket angivelig viser at lysene beveget seg i forhold til åskammen. Men Jupiter og Antares skulle befinne seg noenlunde i den angitte retningen. Andre muligheter kan være ballonger, gjerne militære radiosonde-ballonger el.l. Speiling av lys fra bakken er en annen hypotetisk mulighet.

Dessuten kan det være av interesse å legge merke til at dersom observatørens anslåtte posisjoner er riktige, vil det bare få kilometer unna ligge flere campingplasser. Eventuelle aktiviteter her på det aktuelle tidspunkt vil bli sjekket. Dersom lysene befant seg noen få km unna, slik det ble oppfattet av observatørene, må de ha vært i området over campingplassene. Her ligger også tettstedet Nesbyen, og det burde være store muligheter for at flere burde ha sett lysene på denne tiden.

Det understrekes at denne fremstillingen er rent foreløbig og at den kun bygger på opplysninger vi har fått på telefon. Observatøren var usikker såvel med hensyn til kompassretning som elevasjon og lysenes vinkelstørrelse. Han mener dog at det største lyset var litt større enn Venus på det sterkeste, og at det kunne se ut som om det roterte.

NOTER:

- 1) Se NIB nr.2/81, s. 4
"UFO-landing" i Ål, hvor også Torpomoen var inne i bildet.
- 2) Se NIB nr.3/83, s.20, om hekseringer i forbindelse med "fysiske spor".

DEN VIDERE UTVIKLING I SAKEN:

Ca. en måned etter at foranstående ble skrevet, dvs. ultimo august, kan følgende tilføyes:

- * Avtrykkene i bakken stammer etter alt å dømme fra tømmingen og rengjøringen av en gjødseltank. (Fremtiden 18. juli 1986.)
- * Etterlysing etter flere vitner til lysfenomenene, samt evt. aktiviteter ved campingplassene har ikke gitt resultater.
- * Forsvarets overkommando har ikke opplysninger om militære aktiviteter i området.
- * Meteorologiske data foreligger ennå ikke.
- * Sist men ikke minst:

Observatøren forteller at han nå har deponert filmen i en bankboks, og er ikke villig til å la den bli undersøkt.

Det tilsendte skjema for utfylling er ikke returnert.

En foreløbig konklusjon kan derfor bare bli at de meget spinkle opplysningene i saken ikke gir grunnlag for å trekke noen slutninger i det hele tatt.

Som vi har sett bør en være forsiktig med å koble sammen flere omstendigheter før en vet om de har noen sammenheng, f.eks. at interessen for saken forsvant da avtrykkene ble oppklart

THE ROYAL SOCIETY SNAKKER UT...

The Royal Society, Storbritannias fornemste vitenskapelige samfunn, har nå laget en rapport hvor det oppfordres til at felles krefter må settes inn for å øke publikums forståelse for vitenskap. Blant de mange grunnene man oppgir for dette er å kunne imøtegå pseudovitenskap:

"Større kjennskap til naturen og vitenskapens oppdagelser vil også hjelpe den enkelte til å motstå pseudo-vitenskapelig informasjon. Et uinformert publikum er meget sårbart for misvisende ideer om f.eks. dietter eller alternativ medisin. En forbedret evne til å skille det plausible fra det implausible ville være en av gevinstene ved at publikum fikk mer forståelse for vitenskap.

The Skeptical Inquirer, Vol. 10 nr.4/86

NATURE SLAR TIL MOT PARAVITENSKAP

Det engelske tidsskriftet Nature publiserte nylig en av de sterkeste kritiske betraktninger om paranormale påstander som noen gang har forekommet i et ledende vitenskapelig tidsskrift på mange år.

Den seks siders omslagsartikkelen i mars-nummeret av Nature av psykologen (og CSICOP-medlem) David Marks er adskilt fra hans tidligere kortfattede rapport om annerledes synspunkter i The Skeptical Inquirer (nr. 4/86.) Artikkelen innledende oppsummering legger ikke fingrene i mellom:

"Paravitenskapen har hittil ikke vært i stand til å frembringe et eneste gjentagbart resultat og, inntil den gjør det vil den fortsatt bli betraktet som en sammenhengende samling av trossystemer svøpt inn i fantasi, illusjon og feiltakelser".

Artikkelen rekapitulerer hvordan paranormale forskere har mislyktes i å frembringe harde beviser for ekstrasensorisk persepsjon (ESP) og prekognisjon (forutsigelse). (Den refererer til en rekke kritiske undersøkelser som er publisert de siste ti år.) Artikkelen fortsetter med å antyde årsaker til den

utbredte troen på det paranormale på tross av dette. Den diskuterer psykologiske faktorer ansvarlige for paranormal tro (mentalt bildepråk, forventninger, subjektiv godkjenning, usynlige lenker mellom årsak og effekt som trekker muligheter bort fra sjansnivåene og ønsket om å tro).

Artikkelen er mer enn en verdifull oppsummering for skeptikeren. Siden Nature er et av verdens mest leste og respekterte tidsskrifter, vil den nå vitenskapsfolk som vanligvis ikke ser den litteraturen som vurderer paranormale påstander.

The Skeptical Inquirer Vol. 10, Nr.4.

NY FORENING I SVERIGE

I Folkvett nr. 3/85 omtales en nydannet interessant forening ved navn FRI (Föreningen Räddade Individerna). Den startet sin virksomhet i september 84 av en håndfull påtørende til mennesker som var blitt trukket inn i scientologisekten. Man mente det var på tide å yte motstand mot scientologi-bevegelsen. Målet var entydig og sterkt: Å få åpnet øynene på dem som hadde sluttet seg til bevegelsen og forhindre at flere avvener der. Et punkt i FRI's statutter er at "Vi vil arbeide for å avsløre og forhindre misbruk av religiøse, psykologiske og vitenskapelige begreper".

Helt fra starten har foreningen gjennom brev og samtaler forsøkt å gjøre myndighetene m.fl. oppmerksom på at den finnes og at den har til hensikt å reagere på alle forsøk på misbruk og bedrageri som man får kjennskap til.

I Norge har vi ennå ikke hørt så mye til scientologi-bevegelsen, men den finnes også her. Siden vi ved flere anledninger har sett innlegg og opprop i avisene fra foreldre til unge mennesker som har gått til grunne - ja, begått selvmord - som følge av at de har kommet inn i diverse sekter, burde det også være muligheter for å danne en tilsvarende forening i Norge.

Her ser du fordelene ved å bruke Maxell disketter:

- Maksimal kompatibilitet. Takket være Maxells egen høye standard, som overgår ISO, ANSI, ECMA og JIS normer.
- Lang levetid. Takket være den spesielle overflatebehandlingen.
- Alltid samme kvalitet. Takket være spesiell produksjonsprosess og konstant kvalitetskontroll fra mottak av råvarer, til produktets siste test.
- Topp beskyttelse. Takket være det spesielle belegget på innsiden av diskettmotslaget.
- Minimal slitasje på lese/skrivehodet. Takket være utrolig jevn overflate på diskettene.

duksjonsprosess og konstant kvalitetskontroll fra mottak av råvarer, til produktets siste test.

■ Topp beskyttelse. Takket være det spesielle belegget på innsiden av diskettmotslaget.

■ Minimal slitasje på lese/skrivehodet. Takket være utrolig jevn overflate på diskettene.

Her finner du det totale diskettprogram.

Maxell Type	Size	Sectors	Single-/Double-sided	Recording Density	Bytes/Sector	Sectors/Track (S/T) Sector/Holes (S/H)	Capacity
FD 1-128	8-inch Floppy-Disk	Soft	Single-	Single-	128	26 S/T	243
FD 1-XD			Single-	Double-	Uninitialized		493*
FD 2-128			Double-	Single-	128	26 S/T	493
FD 2-256			Double-	Single-	256	15 S/T	568
FD 2-256 D			Double-	Double-	256	26 S/T	985
FD 2-512 D			Double-	Double-	512	15 S/T	1137
FD 2-1024 D			Double-	Double-	1024	8 S/T	1212
FD 2-XD			Double-	Double-	Uninitialized		985*
FH 1-32 D		Hard-	Single-	Double-	256	32 S/H	631
FH 2-32 D			Double-	Double-	256	32 S/H	1262
MD 1	5 1/4-inch Mini-Floppy-Disk 48 TPI	Soft-	Single-	Single-	128	16 S/T	82
MD 1-D			Single-	Double-	256	16 S/T	164
MD 2-D			Double-	Double-	256	16 S/T	328
MH 1-10		Hard-	Single-	Single-	256	10 S/H	102
MH 1-16			Single-	Single-	128	16 S/H	82
MH 2-10 D			Double-	Double-	512	10 S/H	410
MH 2-16 D			Double-	Double-	256	16 S/H	328
MD 1-DD	5 1/4-inch Mini-Floppy-Disk 96 TPI	Soft-	Single-	Double-	256	16 S/T	328
MD 2-DD			Double-	Double-	256	16 S/T	655
MD 2-HD			Double-	High Density	Uninitialized		985*
CF 2 Compact-Floppy-Disk 100 TPI		Soft-	Double-	Double-	256	16 S/T	328

DC-300 Data-Cassette 800 BPI

*Format: 256 Bytes/26 Sectors

maxell

Maxell Europe GmbH
Emanuel-Leutze-Strasse 1 · D-4000 Düsseldorf 11
Tel.: 09 549 211/59 51-0 · Telex: 8 587 288 mxl d

Kontakt oss Ring eller skriv for ytterligere informasjon.

Har DU sikret deg en rimelig handel hos oss?

Willy Johnsen ELECTRONICS

Boks 50
N 4820 Froland
Norway

Telefon (041) 38 425
Banktelex: 63110510829
Postboks: 3 50 86 29

